

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210398
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2013:4611210398.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO 36234176 proti odporcovi: S. H., J.. X.X.XXXX, G. G., N. Č.. XXX/X, o zaplatenie 2.185,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 61,90 eura.
- II. Vo zvyšku, čo do zmluvného úroku, súd návrh z a m i e t a.
- III. Súd konanie čo do zmluvnej pokuty vo výške 44,10 eura z a s t a v u j e.
- IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany časť súdneho poplatku za odvolanie vo výške 51,37 eura, a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.
- V. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 50,94 eura a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 2.185,62 eura s príslušenstvom, ktorá suma pozostávala z istiny vo výške 1.243,38 eura, zmluvného úroku vo výške 824,98 eura, z poplatku za výber z bankomatu vo výške 32,06 eura, zo zmluvnej pokuty vo výške 44,10 eura, sankčného úroku vo výške 11,26 eura, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 29,84 eura. Súčasne žiadal úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne, v prepočte 8,76 % ročne, zo sumy 824,98 eura a to odo dňa 8.10.2009 do zaplatenia.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 25.4.2012 č. k. 6C/60/2012 - 34 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.213,38 eura s 8,76% úrokom z omeškania ročne od 8.10.2009 až do zaplatenia a zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 74,51 eura. Uvedené súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Konanie čo do sumy 41,26 eura bolo zastavené a to čo do časti istiny vo výške 30 eur a sankčného úroku vo výške 11,26 eura.

Proti rozsudku, čo do jeho zamietajúcej časti, podal odvolanie navrhovateľ. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.8.2012 č. k. 9Co/222/2012 -55 bolo odvolanie odmietnuté. Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal navrhovateľ dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26.2.2013 č. k. 4Cdo/425/2012 -78 uznesenie Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 6.6.2013 č. k. 9Co/119/2013 - 88 bol rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že tunajší súd sa vôbec nezaoberal tým, ako došlo k navýšeniu úverového rámca, pričom z dokladov predložených navrhovateľom v odvolacom konaní vyplýva, že zmluva bola uzatvorená 1.12.2001 a k navýšeniu úverového rámca došlo na základe písomnej žiadosti odporcu o zmene výšky úverového rámca zo dňa 12.12.2007 zo sumy 30.000,-Sk (995,82 eura) na sumu 50.000,-Sk (1.659,70 eura) a na základe písomnej žiadosti odporcu o zmene výšky úverového rámca zo dňa 19.1.2009 zo sumy 50.000,-Sk (1.659,70 eura) na sumu 70.000,-Sk (2.323,57 eura). Ak je vo veci uplatňovaných viacej nárokov, je potom potrebné sa zaoberať každou podmienkou osobitne, či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, s čím sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom, že predmetný úkon je podľa § 40 a § 41 OZ neplatný, pretože úrok a poplatky, ktoré sú predmetom konania sú uvedené v úverových podmienkach navrhovateľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a zmluva na ne odkazuje, pričom aj tieto úverové podmienky sú odporcom podpísané.

Navrhovateľ na pojednávaní, čo do zmluvnej pokuty uplatnenej vo výške 44,10 eura zobral návrh späť a konanie žiadal zastaviť. Odporca súhlasil s čiastočným späťvzatím návrhu a preto súd podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie čo do sumy 44,10 eura zastavil.

Zástupca navrhovateľa vo veci uviedol, že trvajú na podanom návrhu a čo v časti zmluvného úroku vo výške 824,98 eura, poplatku za výber z bankomatu vo výške 32,06 eura a mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 29,84 eura. K navýšeniu úverového rámca uviedol, že k tomu došlo na základe žiadosti o zmenu výšky úverového rámca. Táto zmena prebiehala dvomi spôsobmi, buď tak, že k úverovej zmluve existovala metodická príručka, kde boli aj žiadosti o zmenu výšky úverového rámca, ktoré mohol vyplniť a zaslať navrhovateľovi žiadateľ, alebo existoval druhý variant, že bol oslovený, že je možnosť zvýšenia úverového rámca a zasielali sa potrebné dokumenty, ktoré žiadateľ podpísal s tým, že prejavil súhlas. K tomuto dochádzalo vtedy, keď si žiadateľ pravidelne plnil svoje povinnosti uhrádzať splátky poskytnutého úverového rámca.

Odporca uviedol, že výška zmluvného úroku je vysoká, keby to bolo 200 eur až 250 eur tak by s jeho výškou súhlasil. K zmene výšky úverového rámca uviedol, že poslal mu navrhovateľ žiadosť alebo mu to bolo ponúknuté v priebehu splácania pôvodného úverového rámca.

Súd vo veci vykonal dokazovanie v zmysle intencií rozhodnutia krajského súdu a to výsluchom účastníkov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 1.12.2001 uzatvorili účastníci úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES, zmluva vedená pod č. 5110111476. Z úverovej zmluvy vyplýva, že na základe voľby z možných variant A, B, C, D si odporca zvolil variantu D/ a to výšku úverového rámca 30.000,-Sk (995,82 eura) a výšku mesačnej splátky po 1.200,-Sk (39,83 eura). Z úverovej zmluvy ďalej vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Z hlavy 2 § 1 úverových podmienok vyplýva, že klient podáva návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy (ÚZ) na prednej strane tejto listiny. Návrh podáva klient prostredníctvom obchodných partnerov spoločnosti, spolupracujúcich na základe zmluvy o zastúpení v súvislosti s uzavieraním úverových zmlúv. Z Hlavy 3 § 1 vyplýva, že revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho finančných potrieb a umožňuje klientovi priznať, po odsúhlasení zo strany spoločnosti, peňažné prostriedky, prostredníctvom úverovej karty. Z § 5 vyplýva, že maximálna čiastka, ktorú je oprávnený klient z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Z Hlavy 4 § 1 vyplýva, že na základe rozhodnutia spoločnosti bude klientovi zaslaná úverová karta. Z Hlavy 9 § 2 vyplýva, že v prípade oneskorenia

s úhradou splátky úveru, či jej časti dlhšieho než 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvný úrok z oneskorenia vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý započatý deň oneskorenia. V prípade oneskorenia s úhradou splátky úveru, či jej časti, dlhšie než 7 dní, je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

Zo splátkového kalendára navrhovateľa mal súd za preukázané čerpanie odporcom vo výške 4.177,47 eura, úhradu zo strany odporcu vo výške 2.934,09 eura a nedoplatok vo výške 1.243,38 eura. Ďalej v splátkovom kalendári navrhovateľ vyčísluje úhradu úroku vo výške 2.269,12 eura, z ktorej v skutočnosti bolo uhradené 1.444,14 eura a nedoplatok zostáva vo výške 824,98 eura. Ďalej vyčísluje poplatok za výber z bankomatu vo výške 90,32 eura, úhradu zo strany odporcu vo výške 58,26 eura a nedoplatok vo výške 32,06 eura. Ďalej vyčísluje zmluvnú pokutu vo výške 111,02 eura, úhradu odporcom vo výške 66,92 eura, nedoplatok vo výške 44,10 eura. Ďalej vyčísluje sankčný úrok vo výške 25,19 eura, úhradu zo strany odporcu vo výške 13,93 eura, nedoplatok vo výške 11,26 eura. Ďalej mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 113,99 eura, úhradu zo strany odporcu vo výške 84,15 eura a nedoplatok vo výške 29,84 eura. Spolu uvedené nedoplatky sú vo výške 2.185,62 eura.

Pôvodne bol úverový rámec dohodnutý podľa variantu D/ vo výške 30.000,-Sk (995,83 eura), avšak na základe žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 12.12.2007 došlo k navýšeniu úverového rámca o 20.000,-Sk (663,88 eura) a na základe žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 19.1.2009 došlo k navýšeniu o 20.000,-Sk (663,88 eura) s tým, že požadovaná výška úveru potom predstavovala 2.323,57 eura (70.000,-Sk).

Na základe vyššie uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi úverový rámec v celkovej výške 2.323,57 eura. Zo splátkového kalendára vyplýva úhrada zo strany odporcu vo výške 2.269,12 eura s tým, že rozsudkom tunajšieho súdu bol odporca zaviazaný navrhovateľovi zaplatiť sumu 1.213,38 eura s príslušenstvom, v ktorej časti je rozsudok právoplatný a to dňom 25.6.2012, pretože v tejto vyhovujúcej časti nebolo odvolanie podané. Predmetom konania po čiastočnom späťvzátí návrhu je navrhovateľom uplatnený úrok vo výške 824,98 eura, poplatok za výber z bankomatu vo výške 32,06 eura a mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 29,84 eura.

Podľa § 2 písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Zb. (o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov), v platnom znení v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3, 5 citovaného zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 4 OZ, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3 - 4 OZ, Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v

časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Zákonom č. 150/2004, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských úveroch.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993, Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa článku 5 Smernice, V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl. 7 ods. 2 .

Podľa článku 6 ods. 1 Smernice, Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, aj jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený Smernicou Rady č. 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj úroveň informovanosti. Takáto situácia vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom, bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Smernica 93/13/EHS vyvažuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom zásahom zo strany štátu. Preto súd aj bez návrhu námietky zo strany spotrebiteľa je povinný prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky. Preto podľa čl. 6 Smernice treba zväžiť, či spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje nekalé podmienky obstojí ako celok.

So vstupom do Európskej únie (EÚ) prijala Slovenská republika aj záväzky náležite transponovať Smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj naplňať ciele týchto smerníc v oblasti ochrany spotrebiteľa a teda aj finančného spotrebiteľa. EÚ prijala viaceré Smernice, medzi nimi aj Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v ktorých stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Zákonodarca umožnil vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi, aby dodávateľ dal svoje zmluvy, teda aj predmetnú zmluvu, do súladu s požiadavkami a cieľmi EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. To platí aj čo do povinnosti odstrániť zo spotrebiteľských zmlúv neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia nevýhodnejšie oproti ustanoveniam občianskeho zákonníka. Za tým účelom stanovila 3-mesačnú lehotu na nápravu a jej márne uplynutie spojila s následkom neplatnosti problémového ustanovenia. Z ustanovenia § 54 ods. 1 OZ v znení v zmysle novely vykonanej Zákonom č. 150/2004 Z. z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje

zmluvné postavenie. Z ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, § 54, a § 57 uvedeného zákona, podľa ods. 3 sú neplatné po uplynutí 3-och mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti zákona (§ 879f ods. 4 OZ v znení novely zákona č. 150/2004, účinnej od 1.4.2004).

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 824,98 eura, vychádzajúc pritom z Hlavy 9 § 2 úverových podmienok, v ktorom je uvedená výška zmluvného úroku 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania nie je dôvodný, pre rozpor s ustanovením § 39 OZ. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 OZ, teda nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, inak je právny úkon neplatný. Dochádza k tomu, keď dohodnuté úroky presiahnu obvyklú mieru úrokov poskytovaných bankami v čase kedy bola zmluva uzavretá. Uvedené je treba zvlášť posudzovať pri spotrebiteľských úveroch, keď prevažne spotrebiteľ je odkázaný na poskytnutie úveru, vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu. Zmluvy sú predkladané formuláravo pripravené, ktorých obsah nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. V čase uzatvorenia zmluvy bola výška obvyklej miery úrokov poskytovaných bankami pri strednodobých úveroch 13,11 % ročne, pri dlhodobých úveroch 7,91 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 0,08 % denne predstavuje 29,20 % ročne, čo je potrebné považovať za neprímerane vysoké úroky v rozpore s dobrými mravmi a pokiaľ, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, došlo k dohodnutiu úroku v takejto výške, pre rozpor s dobrými mravmi nemožno uplatnený zmluvný úrok navrhovateľovi priznať a preto bol v tejto časti návrh zamietnutý.

Vzhľadom na uvedenú neplatnosť právneho úkonu nebolo možné prihliadať ani na súhlasné stanovisko odporcu k čiastočnej úhrade, ktoré súhlasné stanovisko zohľadnil pri priznaní navrhovateľovi poplatku za výber z bankomatu vo výške 32,06 eura a mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 29,84 eura, čo spolu predstavuje sumu 61,90 eura. Preto súd v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel a zaviazal odporcu k úhrade týchto súm.

Súd zaviazal navrhovateľa na doplatenie súdneho poplatku za odvolanie voči vyššie uvedenému rozsudku tunajšieho súdu vo výške 51,37 eura, nakoľko s podaním odvolania voči rozsudku, jeho zamietajúcej časti, vznikla navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 58 eur, ktorú povinnosť si splnil. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.8.2012 č. k. 9Co/222/2012 -55 bolo najskôr odvolanie navrhovateľa odmietnuté a preto uznesením tunajšieho súdu zo dňa 30.10.2012 č. k. 6C/60/2012 - 70 bolo rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku za odvolanie navrhovateľa vo výške 51,37 eura potom, ako pôvodne zaplatený súdny poplatok za odvolanie vo výške 58 eur bol krátený o 6,63 eura. Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.2.2013 č. k. 4Cdo/425/2012 - 78 bolo uznesenie Krajského súdu v Nitre uvedené vyššie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. V odvolacom konaní Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 6.6.2013 č. k. 9Co/119/2013 - 88 rozhodol o odvolaní navrhovateľa a rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Nakoľko o odvolaní navrhovateľa bolo rozhodnuté, bolo potrebné rozhodnúť i o jeho poplatkovej povinnosti za odvolanie, keď celková výška za odvolanie predstavovala sumu 58 eur, potom ako zaplatený súdny poplatok bol krátený o 6,63 eura, súd zaviazal navrhovateľa k úhrade súdneho poplatku vo výške 51,37 eura.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v konaní priznal mu pomernú časť náhrady trov konania, nakoľko jeho úspešnosť, vzhľadom na uplatnenú sumu 2.185,62 eura a priznanú sumu právoplatným rozsudkom uvedeným vyššie 1.213,38 eura a následne priznanú sumu 61,90 eura, uvedenú vo výrokovej časti rozsudku, spolu 1.275,28 eura, bola 58,35 % a úspešnosť odporcu, teda neúspešnosť navrhovateľa potom predstavuje 41,65 %, takže navrhovateľovi potom patrí náhrada trov konania v pomernej časti a to 16,70 % (58,35-41,65). Trovy konania navrhovateľa predstavujú sumy za zaplatený súdny poplatok za návrh 131 eur, za odvolanie 58 eur a za podanie dovolania 116 eur, spolu 305 eur, z čoho 16,70 % predstavuje sumu 50,94 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2, 3 O.s.p., V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.